

„ETYL” I ELEKTROWNIA

Bliskość [linii kolejowej](#) sprzyjała powstawaniu zakładów przemysłowych. Większość z nich zbudowano za torami po zachodniej stronie miasta. Najbliższym centrum Kielc kwartałem przemysłowym był obszerny klin pomiędzy ulicami 1 Maja, Czarnowską a torowiskiem w stronę Skarżyska.

W 1896 r. założona tu została fabryka rektyfikacji spirytusu „Etyl” należąca do spółki z Petersburga. Zakład, jeden z najzyskowniejszych w Kielcach produkował w najlepszych latach blisko 600 tys. litrów spirytusu i niemal tyle samo wysoko cenionych wódek czystych i smakowych. Zabudowania rozebrano w latach 60. XX wieku.

W połowie lat 20. obok „Etylu” zaczęła działać nowoczesna **elektrownia kielecka**. Wcześniej na niewielką skalę „elektryfikował” miasto zakład inż. Ruśkiewicza. W 1926 r. belgijska spółka zakończyła budowę dużej żelbetowo-ceglanej hali turbinowej i dwóch drewnianych chłodni kominowych, które nadawały okolicy wielkoprzemysłowy charakter. Liczba odbiorców szybko rosła. W ciągu dwóch lat zelektryfikowały się najważniejsze kieleckie fabryki i wapienniki, sieć energetyczna sięgnęła [Białogonu](#) i Nowin. Na ulicach Kielc pojawiły się charakterystyczne **wieże transformatorów**, a ulice zyskały solidniejsze oświetlenie. Myślano nawet o budowie **sieci tramwajowej**.

